

Nieuwsbrief Stichting Groningen-Jabalya

JABALYA

Van de redactie

Voor u ligt het twintigste nummer van de nieuwsbrief. Helaas heeft dit nummer langer op zich laten wachten dan de bedoeling was. Er is intussen veel gebeurd in Palestina en in Gaza in het bijzonder. Dit nummer bevat artikelen die daarvan getuigen. Allereerst heeft de stichting direct na de inval van de Israëlische troepen in Gaza in december vorig jaar besloten om de inzamelingsactie weer te hervatten. Inmiddels heeft dit €10.000,- opgeleverd waarbij €5.000,- afkomstig is van de gemeente. Dat deze hulp, hoe bescheiden ook, welkom is blijkt wel uit het verhaal van dr. Aed Yaghi, de programma manager van de PMRS in Jabalya. Naast de enorme oorlogsschade is de blokkade van Gaza nog steeds niet opgeheven waardoor hulp nauwelijks het gebied bereikt. Ook de eerste bijdrage van onze debuterende medewerker Rick Brouwer gaat over de blokkade en de gevolgen daarvan en analyseert hij in zijn tweede verhaal waarom Barack Obama steeds meer kritiek krijgt voor zijn voorzichtige aanpak in het Midden Oosten. Ook hebben we een vervolg op het verhaal uit het vorige nummer over de Gaza Free beweging en haar pogingen om de blokkade via de zee te doorbreken en de gewelddadige reactie van Israëlische zijde hierop. En last but not least een recensie over het nieuwe boek van Dries Van Agt van bestuurslid Fennie Stavast. Haar advies kort samengevat: lees het boek.

Groningen helpt Jabalya

Medische hulp voor de bevolking

Na de Israëlische inval in de Gazastrook en de oorlog tegen de bevolking begon de St. Groningen-Jabalya met een inzamelingsactie ten behoeve van medische hulp. De Gemeente Jabalya behoort tot de zwaarst getroffen gebieden. Na het staken van de gevechten zette Israël de oorlog met andere middelen voort: de blokkade van de Gazastrook zorgt er voor dat veel essentiële medische hulpgoederen - bijv. bouwmaterialen om de kapotgebombardeerde klinieken weer op te bouwen; maar ook kapotte riolen kunnen niet worden gerepareerd – het gebied niet binnenkomen. Brandstof, verband, medicijnen komen slechts in veel te geringe hoeveelheden binnen.

Onze hulp aan Jabalya gaat via de PMRS (Palestine Medical Relief Society), een NGO die we kennen van ons bezoek aan onze zusterstad. De inzamelingsactie onder de bevolking bracht tot begin van de zomer ongeveer € 5.000,- op. De gemeente Groningen gaf ook nog eens € 5.000,-, waardoor in totaal € 10.000,- werd overgemaakt.

Mede met dit Groningse geld voert de PMRS een aantal programma's uit voor noodhulp in de gezondheidszorg,

waarbij men toch zo veel mogelijk probeert gezondheidszorg van voldoende kwaliteit te leveren.

De PMRS zorgt voor:

- Vier basisgezondheidszorgklinieken en een kliniek voor chronisch zieken in en om Jabalya. Na de oorlog is het gelukt om deze klinieken weer te doen functioneren. Meteen na de oorlog werd de capaciteit ver opgerekt

Vervolg op pg. 2

Vervolg van pg. 1

door het medisch personeel in ploegendiensten te laten werken. En nog steeds moeten overuren gemaakt worden om in de grote behoefte aan medische zorg te voldoen.

- Een gezondheidszorgprogramma voor vrouwen en kinderen speciaal gericht op zwangere vrouwen en kinderen onder de vijf jaar in nooddampen
- Distributie van voedsel en non-foodproducten, waarbij vrijwilligers water, eerste hulppakketten, matrassen en tenten verdelen onder mensen waarvan de huizen zijn gebombardeerd.
- Reïntegratieprogramma's in de gemeenschap, waarbij mensen die door het geweld invalide zijn geworden op individuele basis begeleid worden om zo veel mogelijk zelfstandig en/of met hulp van de familie weer deel te nemen aan het dagelijks leven.

- Het verschaffen van eerste hulp waarbij 720 vrijwilligers een training ontvangen.
 - Mobiele klinieken; omdat het aantal klinieken beperkt is en ze voor mensen in de kampen en op het platteland moeilijk toegankelijk zijn, werkt de PMRS met 2 mobiele klinieken die verspreid over de maand 39 verschillende locaties bezoeken.
- Het spreekt vanzelf dat het geld uit Groningen slechts een deel is van de totale hulp waardoor de PMRS in staat is deze programma's uit te voeren. Maar het is wel een belangrijk onderdeel daarvan. Ook op langere termijn blijft hulp nodig.
- Giften nog steeds welkom zijn op giro 66 87 678 t.n.v. St. Groningen-Jabalya o.v.v. PMRS.

Pieter van Niekerken.

giro 66 87 678 t.n.v. St. Groningen-Jabalya
o.v.v. PMRS omdat hulp nodig blijft.

Hulp aan bevolking nog steeds hard nodig

“Veel mensen leven op één maaltijd per dag”

Dat hulp hard nodig is blijkt wel uit de getuigenis van dr. Aed Yaghi. Hij is de programma manager van de PMRS in Jabalya. Esmeralda van Boon, een Nederlandse journaliste die tijdens de operatie Cast lead in Gaza was, heeft recent telefonisch met hem gesproken.

Op de vraag hoe de situatie er nu voor staat zegt hij:
"Er komt nog steeds geen ruw materiaal het land binnen waardoor verwoeste gebouwen en huizen niet weer opgebouwd kunnen worden. Mensen wonen daardoor nog steeds in ofwel kapotte huizen of bij familie of vrienden in, wat er voor zorgt dat huizen overvol zijn. Of mensen leven in tenten. Nu de winter er weer aankomt zal het voor veel mensen weer erg koud worden en het ziet er niet naar uit dat er wel snel bouwmaterialen binnen gaat komen, gezien de Israëlische blokkade. Het leven was hier al zwaar, gezien de blokkade, maar nu is het nog zwaarder en nog steeds is daarin geen verlichting gekomen. Zieken die sinds juni 2007 zitten te wachten om het land uit te mogen om geopereerd te worden zitten nog steeds hier in Gaza. Medicijnen komen mondjesmaat binnen. Aan veel hebben we een tekort. Al voor de oorlog begin dit jaar kampten we met grote tekorten. Levensmiddelen zijn er wel maar niet gevarieerd genoeg waardoor vooral kinderen kampen met ondervoedingsverschijnselen. Veel mensen leven op één maaltijd per dag."

Op de vraag hoe het nu specifiek in Jabalya is zegt hij :
"Jabalya, Gaza-stad het is allemaal hetzelfde, in heel Gaza hebben mensen dezelfde problemen. Jabalya is wel één van de meest verwoeste gebieden dus daar zullen de mensen het nog iets zwaarder hebben. Maar overall is verwoesting en overall proberen mensen er het

beste van te maken, wat bijna niet te doen is gezien de algehele blokkade van Gaza. De Israëlische militaire actie heeft duizenden huizen verwoest, honderden fabrieken en 80 "official buildings". Waarvan nog maar weinig weer opgebouwd zijn aangezien Israël bouwmaterialen nauwelijks binnenlaat."

Van Boon bevestigt dat de mensen waar zij verder mee gesproken heeft met soortgelijke verhalen komen. In hun stemmen klinkt de onmacht door, maar ook zeker vastberadenheid om door te zetten. Zij maakt zich zorgen om Asma, een jonge vrouw met haar jonge zoontje omdat zij haar nu niet heeft kunnen bereiken. "Ik heb nog vrij regelmatig contact met haar gehad, maar kan haar nu niet bereiken en heb haar al minstens twee maanden niet gesproken. Laatste keer was ze zoals altijd heel lief en vriendelijk aan de telefoon maar ik kon duidelijk aan haar merken dat ze het moeilijk had en veel moeite had om de eindjes aan elkaar te knopen. Zij komt uit Jabalya en heeft enige tijd verbleven in het UNWRA schoolgebouw in Gaza stad. Tot dat iedereen daar weg moest omdat het schooljaar moest beginnen. Ze heeft toen een tijdje bij familie gezeten, nu weet ik niet waar ze is. Haar nummer lijkt niet meer te werken."

Pieter van Niekerken,
met medewerking van Esmeralda van Boon.

Een schreeuw om recht, de tragedie van het Palestijnse volk

Het boek van Van Agt is thematisch opgezet. In het eerste hoofdstuk "Olijfboom" wordt aangegeven dat de motivatie voor het schrijven van dit boek vooral ligt in het feit dat er in Nederland nog steeds veel onwetendheid bestaat over wat er na de Tweede Wereldoorlog werkelijk met de Palestijnen is gebeurd, over het mateloze onrecht dat zich aan dit volk voltrekt en over de diepe nood waarin het Palestijnse volk is komen te verkeren. Van Agt meent dat deze onwetendheid grotendeels voortvloeit uit vooroordeel en medegevoel wordt door vertekende informatie. In dit korte hoofdstuk gaat hij ook in op de vrijwel kritiekloze afhankelijkheid van de Nederlandse regeringen aan Israël. Zijn eigen ontwikkeling in dit opzicht komt aan de orde, maar is natuurlijk inmiddels een bekend verhaal. Van Agt kreeg oog voor de situatie van de Palestijnen, door reizen die hij zelf maakte. Voor wie niet direct zelf op reis gaat, is het boek een informatieve gids.

Zijn volgende hoofdstukken behandelen o.a. veel geschiedenis, goed gedocumenteerd. Ik vind het waardevolle van dit boek onder andere liggen in het steeds verwijzen naar juridische grondslagen. Je merkt de jurist Van Agt. En je merkt ook de politicus en de diplomaat Van Agt. Nadat er een omschrijving van een situatie is gegeven, volgt er vaak een redenering. Bijv. "Dit is natuurlijk op zich volkomen juist. Maar het is wel vreemd en opvallend dat er niet aan is toegevoegd... etc."

Belangrijke hoofdstukken zijn gewijd aan het conflict Hamas-Fatah en de invloed hierop van Amerika en Israël. Onze belangrijkste kwaliteitskranten blijven hier maar eenzijdig over schrijven, met de vaste riedel "Hamas dat een gewelddadige staatsgreep pleegde". Van Agt gaat er veel uitgebreider op in. Hij beschrijft de steun van de VS voor het versterken van Fatah-milities, steun met geld, wapens en trainingen. Maar ook de discussies hierover in de VS worden genoemd. Bush en Rice hebben dit plan-Abrams doorgezet, maar er waren ook in regeringskringen en bij de CIA mensen die het risikant vonden de reputatie van Abbas bij de Palestijnse bevolking zo te beschadigen. (Nu, in oktober 2009, maakt Al Jazeera melding van het door het Westen naar voren schuiven van Dahlan, de destijds leider van deze milities, als alternatief voor Abbas FS). Van Agt maakt melding van een brief van Ismail Haniyeh (juni 2006) aan Bush waarin hij herhaalt dat zijn Hamas-regering bereid is een Palestijnse staat te accepteren binnen de in 1967 bezette gebieden, waarin hij vraagt om opheffing

van de boycot en een langdurige wapenstilstand aanbiedt. Op deze brief is geen antwoord gekomen.

Commentaar van Van Agt: "Dit is gehoorde waanzin. Wij, het Westen, wilden democratische verkiezingen. Wat een antireclame voor de westerse pro-democratie-reclame. Waar blijft onze geloofwaardigheid?". Een duidelijk politiek boek met aandacht voor de relatie Amerika-Israël en de relatie Europese Unie / Israël, Joodse pleidooien en Joods activisme voor recht en mensenrechten. En hoofdstukken over het waarom en het hoe van De grote aanval op Gaza.

Ik denk dat het boek interessant is voor zowel mensen die weinig als voor mensen die goed geïnformeerd zijn. De eersten krijgen zowel een behoorlijk complete inleiding in heel veel aspecten van de geschiedenis als van de huidige situatie. De reeds-lang-geïnteresseerden krijgen een handig overzicht van de juridische onderbouwing van de rechten van de Palestijnen. Zo bekeken is het boek zowel een inleiding als naslagwerk. Een index van alle genoemde namen ontbreekt, dat is een manco. Maar door de thematische indeling kan je makkelijk raden in welk hoofdstuk je de concrete informatie kunt terugvinden.

Wel is er een groot overzicht van sites, gegroepeerd naar organisatie. (VN, Israëlische en Palestijnse mensenrechten-organisaties, Internationale en Nederlandse organisaties). Ook zijn er een paar duidelijke historische kaarten toegevoegd.

Over het eigen taalgebruik van Van Agt is al veel geschreven. Mij heeft het niet gestoord. Het hierboven genoemde VS-plan om Fatah te bewapenen en milities de Gaza-strook in te brengen is genoemd naar Elliot Abrams. Van Agt noemt hem "Stokebrand".

Het boek eindigt met een open brief aan de Nederlandse regering en ons parlement. J'accuse. Ik verwijt u...

Ik ben van mening dat het boek een stevige onderbouwing is voor deze aanklacht. Mijn kortste recensie die ik voor dit boek kan bedenken: Lezen!

Fennie Stavast.

*Dries van Agt, Een schreeuw om recht, de tragedie van het Palestijnse volk. De Bezige Bij, 19,90 euro.
www.driesvanagt.nl (door Van Agt omschreven als "mijn website over recht en onrecht in Palestina en Israël")*

“Voor het eerst in mijn leven ben ik naar Gaza gegaan zonder te worden vernederd”

Al eerder berichten wij over de acties van de Free Gaza beweging (zie nieuwsbrief nummer 19). Het doel is om de blokkade van Gaza te doorbreken, bij gebrek aan initiatieven van de zijde van de politiek om iets te doen aan deze schending van het internationaal recht.

Destijds (augustus 2008) lukte het om ondanks tegenwerking van de Israëlische autoriteiten Gaza te bereiken met twee kleine vissersboten de Free Gaza en de Liberty. Dat was een historisch moment: voor het eerst in veertig jaar kwam er een schip uit internationale wateren in de haven van Gaza aan en voor het eerst in zestig jaar(!) bereikten Palestijnen in vrijheid hun eigen land zoals Musheir El-Farra geboren en getogen in Khan Younis maar nu wonend in Sheffield het verwoordde: “Voor de eerste keer in mijn leven ben ik naar Gaza gegaan zonder te worden vernederd, zonder dat ik toestemming moest vragen aan de Israëlische autoriteiten. Wij hebben dit gedaan, nu moeten anderen dit ook doen.” Afgezien van het doorbreken van de blokkade brachten de schepen ook hulpgoederen naar Gaza waren er hulpverleners aan boord en namen de schepen ook Palestijnen weer mee terug bijvoorbeeld de 15 jarige Saed die voor een medische behandeling naar het buitenland moest maar geen toestemming kreeg van de Israëlische autoriteiten. Samen met zijn vader was hij de eerste Palestijn in de recente geschiedenis die in vrijheid zijn eigen land verliet.

Dit succes werd gevolgd door andere missies waar ook prominente (ex) politici meevoeren zoals Mustapha Barghouti lid van het Palestijnse parlement en Nobelprijs winnares Mairead Maguire. Tijdens de derde reis met het schip de Dignity waren o.a. elf Europese parlementariërs uit Groot-Brittannië, Italië and Zwitserland en ook de voormalige Britse minister voor ontwikkelingssamenwerking Claire Short aan boord. Ook nu werd weer een ton aan medische voorraden meegebracht. Tijdens het verblijf in Gaza bezochten de parlementariërs o.a ziekenhuizen, scholen, de elektriciteitsvoorziening en de spraken ze met hun collega parlementariërs van het Palestijnse parlement. Ook nu nam de Dignity op de terugreis Palestijnen mee.

Onderwijs

De vierde reis naar Gaza stond in het teken van het onderwijs. De hoogleraren Mike Cushman and Jonathon Rosenhead van de London School of Economics gingen namens BRICUP (het Britse Comité van Universiteiten voor Palestina) onderzoeken wat de gevolgen zijn van de blokkade op het onderwijs. Een van de gevolgen is dat ongeveer 700 studenten die zijn toegelaten tot buitenlandse universiteiten hun studie niet kunnen beginnen omdat ze geen toestemming krijgen om Gaza te verlaten. Elf van deze studenten konden mee terug te varen met de Dignity. Mike Cushman en Jonathon Rosenhead verwoordden de problematiek als volgt: “Deze blokkade is een belediging van het idee van academische vrijheid en mensenrechten. Hoe kan je rechtvaardigen dat je jonge mensen verhinderd in hun ontwikkelingsmogelijkheden en hun vermogen om hun land te dienen?”.

Tijdens de vijfde missie op 19 december 2008 waren twee vertegenwoordigers van een hulporganisatie uit Qatar aan boord. Daarmee werd Qatar het eerste Arabische land dat de Blokkade doorbrak. De delegatie bezocht o.a. ziekenhuizen, scholen en gemeenschapsvoorzieningen en legde de eerste contacten voor een langdurige samenwerking tussen Qatar en Gaza. Bijzonder was ook de aanwezigheid van Natalie Abou Shakra een activiste uit Libanon die voor langere tijd in Gaza gaat werken. Daarmee is een ander aspect van de Blokkade doorbroken namelijk die welke het Libanese burgers verbiedt om Palestijns grondgebied te betreden. Ook waren twee Israëli's aan boord waaronder Neta Golan een van de oprichters van de Internationale Solidariteitsbeweging.

Grof geweld

Na deze vijf succesvolle missies waarbij de Israëlische autoriteiten de missies wel hinderden en intimideerden maar uiteindelijk wel doorgang verleenden, werden nog drie pogingen ondernomen om Gaza te bereiken. In alle gevallen werden deze boten wel tegengehouden en vaak werd daar grof geweld bij gebruikt. Directe aanleiding voor de zesde reis was de Israëlische aanval op Gaza op 27 december en de acute noodsituatie onder de Gazaanse bevolking die als gevolg daarvan ontstond. Aan boord waren dan ook 3 chirurgen en 3 ton aan medische hulpgoederen. Maar de Dignity werd door de Israëlische marine maar liefst drie keer geramd en moest zwaar beschadigd terugkeren naar Cyprus.

De laatste poging om de blokkade te doorbreken begon op 29 juni toen het nieuwe schip de Spirit of Humanity de

haven van Cyprus verliet. Aan boord ook dit keer verschillende prominenten zoals Mairead Maguire en het voormalige congreslid en Amerikaans presidents kandidaat Cynthia McKinney. In totaal 21 activisten uit 11 verschillende landen. Naast medische hulpgoederen namen de activisten ook symbolische goederen mee zoals tekenkrijt, speelgoed, twintig olijfbomen, bouw materiaal en genoeg koperdraad om voor twintig huizen de elektriciteitsvoorziening weer te repareren. De volgende dag al begon de intimidatie door de Israëlische marine. Zij dreigden het vuur te openen als de Spirit of Humanity niet zou omkeren. Na 12 uur van intimidatie en hinderlijk volgen stuurde de Israëlische marine een snelle boot met tien commando's. Zij kwamen aan boord en kaapten de boot en opvarenden die vervolgens werden ontvoerd naar Israel en daar gearresteerd en voor enkele dagen opgesloten. Deze behandeling riep veel reactie op in de media en op internet en die aandacht heeft veel betekend voor de bewustwording over wat Israël doet met en in Gaza. Verschillende prominenten hebben zich

ingespannen om de activisten vrij te krijgen o.a. de Koning van Bahrein, de Griekse regering en de Ierse minister van Buitenlandse zaken. De laatste riep Israel ook op tot een onmiddellijke beëindiging van de blokkade. Ook Richard Falk de speciale mensenrechten rapporteur van de VN noemde de in beslagname van de Spirit illegaal en herhaalde dat het beëindigen van de blokkade noodzakelijk is. Een vergelijkbare oproep kwam ook van Dr. Mahathir bin Mohamad de oud premier van Maleisië.

Volgens de organisatie Free Gaza zijn dit de positieve resultaten van de achtste missie ook al is het niet gelukt om Gaza te bereiken. De activisten hebben laten weten dat ze vastbesloten zijn om een nieuwe missie naar Gaza te organiseren. "Het verleden laat zien dat het grootste onrecht plotseling kan instorten als het geconfronteerd wordt met goed georganiseerd en vastberaden verzet. We zullen weer uitvaren en zijn vastbesloten om tijdens de volgende reis Gaza weer te bereiken." Zo stelde de organisatie in haar verklaring.

Tunnelblik

De blokkade van de Gazastrook is inmiddels al twee jaar van kracht. Ondanks recente druk van een veertigtal organisaties (zowel intergouvernementele als non-gouvernementele organisaties) geeft Israël geen enkele blik van buigzaamheid.

Even afgezien van Israëls redenen, is het nodig dat Israël heel even de 'op veiligheid gerichte tunnelblik' laat varen en de situatie in de Gaza strook van een afstandje bekijkt. 1,5 Miljoen mensen zijn vrijwel volledig afhankelijk van internationale hulp en de situatie verslechtert. Het probleem is niet het gebrek aan hulpgoederen maar het feit dat de bevolking geen hulp kan ontvangen door de blokkade.

De sancties zijn niet-discriminatoire. Dat betekent dat de hele populatie zonder onderscheid wordt getroffen. Het wrange gevolg is dat mensen die de hulp het meest nodig hebben (kinderen en ouderen), de eerste slachtoffers zijn. In een gezamenlijk standpunt van hulporganisaties en de Verenigde Naties staat dat de burgers in de Gaza strook alle levenskwaliteit verliezen in de huidige situatie. De bezetting van afgelopen winter heeft de situatie enkel verergerd. Tienduizenden huizen zijn vernietigd of beschadigd en het tekort aan allerlei levensbehoeften groeit iedere dag dat de blokkade voortduurt. Sanitaire voorzieningen en stromend water zijn op dit moment het meest nodig. De toegezegde internationale hulp loopt op tot in de miljarden, maar herstelwerkzaamheden kunnen niet beginnen voordat al het puin is geruimd. Pas na zeven maanden hebben de hulporganisaties een begin kunnen maken met de werkzaamheden. De vertraging was het gevolg van het feit dat het zware materiaal aan de grens werd geweerd. Verwacht wordt dat het puinruimen nog een jaar in beslag zal nemen. Ondertussen wordt ook ander bouw materieel geweerd door de Israëlische veiligheidsdiensten.

Een van de problemen die hieruit volgt is een gebrek aan adequate onderwijsvoorzieningen voor de grote populatie jongeren in de Gaza strook. Het recht op onderwijs staat hoog op de lijst van universele rechten van het

kind. Maar de niet-discriminatoire blokkade heeft het onderwijs praktisch onmogelijk gemaakt. Overvolle scholen, chronische tekorten aan leerboeken en andere leermiddelen, naast de vele onderbrekingen (als gevolg van militaire operaties), hebben tot effect dat slechts 20% van de scholieren slaagt voor het standaardexamen op de middelbare en lagere school. Medewerkers van de United Nations Relief and Works Agency benadrukken de negatieve gevolgen op de beeldvorming van deze nieuwe generatie op het conflict. Zij raken alle hoop op vrede al in een vroeg stadium kwijt. 18 Scholen zijn volledig vernietigd, en nog eens 280 zijn beschadigd. Ondanks dat is het nieuwe schooljaar inmiddels wel begonnen.

Naast de onmogelijkheid voor de Palestijnen om goederen te importeren is ook de export aan banden gelegd. Economische bedrijvigheid in de private sector is op een dieptepunt aanbeland. Sinds de blokkade zijn 120 000 arbeidsplaatsen verloren gegaan. Om de economie weer draaiende te krijgen is eerst een vrije toegang tot Gaza's landbouwgebieden nodig en daarnaast de mogelijkheid om weer te kunnen vissen in de territoriale wateren. Herstel van de infrastructuur is daarna prioriteit. De blokkade is ingesteld door Israël nadat Hamas het gezag in de Gaza strook overnam in juni 2007. Belangrijk gevolg is dat het gevoel van wanhoop de legitimatie en de prikkels voor het aangaan van een constructieve dialoog met Israël ondermijnt. Publieke perceptie is een essentieel onderdeel van politiek voeren en het is daarom niet verwonderlijk dat Hamas op toenemende steun kan rekenen zolang de blokkade voortduurt. Daarmee snijdt Israël zichzelf in de vingers.

Rick Brouwer

Activiteiten in Groningen

De vorige nieuwsbrief verscheen in november 2008, vóór de Israëlische inval in Gaza. Sindsdien zijn er in Groningen veel acties en activiteiten georganiseerd om te protesteren, om informatie te geven en om geld in te zamelen voor de slachtoffers: de bevolking van Jabalya en de Gazastrook.

9 december 2008

The Game, theater voor jongeren

In het Universiteitstheater werd door de Palestijnse theatergroep Theatre Day het stuk "the Game", over het leven in Gaza, gespeeld. De acteurs die het stuk oorspronkelijk zouden spelen mochten van Israël Gaza niet uit, maar zij werden vervangen door spelers uit de Westbank. Het stuk was in het Arabisch met Nederlandse boventiteling. Na het stuk werd een film over de oorspronkelijke spelers en hun leven in Gaza getoond, en konden publiek en spelers met elkaar in gesprek. De voorstelling werd bezocht door leerlingen van de Vrije School.

Inzamelingsactie PMRS

Meteen na de aanval opende de stichting Groningen-Jabalya haar gironummer 6687678 voor giften voor medische noodhulp. Tot nog toe is € 10.000,- binnengekomen (zie artikel elders in dit blad)

3 januari 2009

wake tegen de Israëlische aanval op Gaza

Dat velen in Groningen behoefte hadden om uiting te geven aan hun gevoelens bleek ten-

minste uit de grote opkomst bij de onder auspiciën van het Midden-Oostenplatform door Vrouwen in 't Zwart georganiseerde wake. Meer dan tachtig aanwezigen waaronder politici, vertegenwoordigers van het maatschappelijk middenveld maar ook verontruste burgers gaven acte de présence.

11 januari 2009

Manifestatie

In de Openbare Bibliotheek werd een drukbezochte informatie- en discussiebijeenkomst georganiseerd over de situatie in Gaza, de achtergronden van de aanval en de vraag "Hoe nu verder?". Met Jan Keulen, Hamza van de Palestijnse Gemeenschap in Nederland, Max Wiesemann van "een Ander Joods Geluid", Frank Slijper van de campagne tegen de Wapenhandel. De bijeenkomst werd geleid door Tjeerd van Dekken.

17 januari 2009

Wake van vrouwen in 't Zwart en demonstratie van IS en migrantenorganisaties.

Enige honderden mensen uitten hun verontusting over de gevolgen van de steeds maar voortdurende oorlog.

24 januari 2009

Tentactie op Grote Markt

Voor het Grand Theater werd een tent opgericht. In de tent werden films vertoond en hing een tentoonstelling. Passanten konden hier met vertegenwoordigers van het Midden-Oostenplatform in gesprek gaan. Er waren kraampjes met een tentoonstelling over Jabalya en met informatiemateriaal. Er werd Palestijnse soep geschonken. Wethouder Jannie Visscher hield een toespraak. Het Midden-Oostenplatform zorgde er zo voor dat ook Groningen terecht is gekomen in de rij van steden waar gehoor is gegeven aan dit initiatief vanuit de Palestijnen om met een tent (symbool voor de dakloos geraakte bevolking) op een publieke plaats actie te voeren.

31 maart 2009

Schrijversavond

Na twee maal uitstel (o.a. wegens ziekte van Arjan) was het dan zo ver: Schrijversavond met Susan Nathan, schrijfster van het boek "De andere kant van Israël", en Arjan el Fassed, schrijver van het boek "Niet iedereen kan stenen gooien" onder leiding van oud-ambassadeur Erik Ader. In zijn boek beschrijft El Fassed zijn verblijf op de de Westelijke Jordaanoever waar zijn wortels liggen. In 2003 nam Susan Nathan een dapper besluit. Ze verhuisde van Tel Aviv naar Tamra, een Arabische stad in het noorden van Israël. Daar wilde zij, als enige joodse tussen 25.000 moslims, aan den lijve ondervinden hoe de Palestijnen leven.

Bevrijdingsfestival

Ook dit jaar was Groningen-Jabalya met een stand aanwezig. Enkele tientallen bezoekers deden mee aan een quiz om hun kennis over de oorlog te testen. Een handvol maakte geen fout en dong mee voor de prijs.

10 juni 2009

Culturele manifestatie

"Kom vanavond met verhalen".

Die middag is op het waagplein een Culturele manifestatie gehouden i.s.m. vertellers van de Vertelplantage uit Haren. Verhalen uit de Palestijnse gebieden en Israël werden vertolkt. Tussendoor was afwisselend Palestijnse en Jiddische muziek. De manifestatie maakte deel uit van de wereldwijde week voor Vrede in Palestina en Israël.

10 augustus 2009

KEI-markt

Ook hier was Groningen-Jabalya met een stand aanwezig en konden (aankomend) studenten hun kennis testen via een quiz.

Website www.palestina-israel.info

Begin 2009 was de nieuwe website www.palestina-israel.info zo goed als gereed. Deze website is er op gericht om jongeren te informeren over het Palestijns-Israëliësch conflict en is ontwikkeld in samenwerking met het COS.

De Kapitein op het koord

Twee kapiteins op één schip is teveel. En met die insteek bleef het democratische kamp van Barack Obama oorverdovend stil toen de Gaza-crisis zich voltrok afgelopen winter. Het was beter deze crisis uit te zitten, tenminste tot aan de inauguratie op 20 januari 2009. De logica hierachter is simpel. "All politics is local" en dat geldt ook voor de Verenigde Staten van Amerika. De invloedrijke Israël-lobby in de VS beperkt de mogelijkheden voor iedere presidentskandidaat om zich uit spreken tegen Israëlische belangen. In aanloop naar de verkiezingen was er dan ook nauwelijks een kritisch geluid te horen uit de VS. Obama wachtte netjes op zijn beurt, en liet zijn voorganger zo lang mogelijk met de kwestie zitten. Dit staat in contrast met de twee-kapiteins-op-één-schip politiek zoals bij de bestrijding van de economische crisis. Het contrast geeft aan hoe gevoelig de kwestie ligt in de VS.

Na alle kritiek beloofde Obama dat hij zich na inauguratie direct zou inzetten voor vrede in het Midden Oosten. Zijn mogelijk nieuwe insteek werd alom geprezen in de VS en Europa. In de afgelopen maanden is de kersverse president echter blijven steken bij zijn bekende oproep tot wederzijds respect en het wijzen op wederzijdse belangen. Hiermee gaat hij een aantal hete hangijzers nog vakkundig uit de weg (zoals concrete stappen voor een Palestijnse staat of een mate van economische vrijheid in de Palestijnse gebieden). Er valt iets te zeggen voor de scepsis in het Midden Oosten ten aanzien van Barack 'hope, change, yes we can!' Obama. Het ontbreekt in het Witte Huis nog altijd aan een echte strategie voor levensvatbare onderhandelingen. Hamas is hierbij de grootste doorn in het oog. Hamas wordt als niet representatief voor de Palestijnse bevolking beschouwd, Israël wordt door Hamas niet erkend als legitieme staat en de beleidsvorming van Hamas wordt bovendien sterk beïnvloed door omliggende Arabische landen.

Hoe houdbaar is deze houding jegens Hamas? Het is waar dat Hamas zich de autoriteit in de Gazastrook met geweld heeft toegeëigend in 2007. Het is echter ook waar dat Hamas bij de parlementsverkiezingen in 2006 een absolute meerderheid heeft behaald. Hamas is een politiek zwaargewicht in Palestina en kan daarom beter niet (zonder meer) genegeerd worden. Bij het aantreden van Obama in januari en onlangs nog eens tijdens zijn gewichtige speech in Caïro was één van de hoopvolle beloftes van Obama het aangaan van een dialoog met alle partijen. Dit moest gebeuren zonder enige randvoorwaarden. Wachten met de dialoog totdat Hamas Israël erkent draagt niet bij aan een verzachten van de humanitaire ramp die zich nu in Gaza voltrekt.

Op dit moment houdt de regering Obama eenzijdig vast aan randvoorwaarden. Het principe van niet onderhandelen met personen die geweld gebruiken klinkt logisch, maar zou daadwerkelijk pas hout snijden als het voor beide partijen wordt gehanteerd. Zo hoeft Israël Palestina niet te erkennen, is geweld gebruiken geoorloofd voor zelfverdediging en hoeft Israël zich niet te houden aan in het verleden gemaakte afspraken (getuige de oorlog van afgelopen winter). De discrepantie in de bejegening van de betrokken partijen maakt iedere gooi naar vrede een wassen neus.

Rick Brouwer.

Ja , ik wil op de hoogte blijven van het Jabalya-project

Naam:

Adres:

Woonplaats:

Telefoon:

Email:

*Opsturen aan St. Groningen-Jabalya, Coehoornsingel 87
9711 BR Groningen*

Colofon

Redactie Bert Giskes, Pieter van Niekerken, Jan Jongbloed en Rick Brouwer.

Met **medewerking** van Esmeralda van Boon.

Ontwerp en lay-out: Harm van der Veen

De stichting is telefonisch te bereiken:

Bert Giskes Tel 050 - 5421370

Postadres:
Coehoornsingel 87, 9711 BR Groningen

Email: jabalya@hotmail.com

Internet: WWW.GRONINGEN-JABALYA.COM